

Ο άγιος Ινοκέντιος και οι Αλεούτιοι

/ [Πεμπτούσια](#)

image not found or type unknown

Ο ιεραπόστολος της Αλάσκας Ιωάννης (αργότερα, όταν έγινε μητροπολίτης Μόσχας, πήρε το όνομα Ινοκέντιος), έφτασε για πρώτη φορά στην Αλάσκα το 1828 μαζί με τη γυναίκα, τη μητέρα, τον γιο και τον αδελφό του. Δεκατέσσερις μήνες ταξίδευε με τα μέσα της εποχής εκείνης, άλλοτε με έλκηθρα και άλλοτε με πρωτόγονες βάρκες - σχεδίες, ώσπου να φτάσει στο νησί της Αλάσκας Ουναλάσκα, όπου κατοικούσαν Αλεούτιοι.

[agios_inokentios_alaska_mesa](#)

Απίστευτες μας φαίνονται οι

διηγήσεις για τις συνθήκες της ζωής εκείνων των ανθρώπων. Υπεράνθρωπες οι προσπάθειες των ιεραποστόλων και θα ήταν αξεπέραστες οι δυσκολίες που συναντούσαν, αν δεν τους σκέπαζε, δεν τους ενίσχυε η βοήθεια του Θεού. Έτσι, θαυμαστές είναι οι αφηγήσεις για τα καθημερινά θαύματα που γίνονταν με εκείνους τους απλούς ανθρώπους, τους πρώτους χριστιανούς της Αλάσκας.

[alaska_map_ESKIMO](#)

Γράφει ο άγιος Ινοκέντιος: «Κάποτε ταξίδευα με μια πρωτόγονη βάρκα, φτιαγμένη από δέρματα, από την Ουναλάσκα σ' ένα άλλο νησάκι, στο Ακούν, για να πάω σ' έναν οικισμό ιθαγενών, στο Λεντ, να συναντήσω τους κατοίκους, που ήταν Αλεούτιοι και να τους μιλήσω για τη νηστεία.

Όταν πλησίαζε η βάρκα μας προς την ακτή, με μεγάλη μας έκπληξη είδαμε να είναι σε παράταξη οι κάτοικοι κατά μήκος της ακτής, να μας κουνούν τα χέρια και να μας υποδέχονται χαρούμενοι, με μεγάλη ιεροπρέπεια, λες κι έπαιρναν μέρος σε κάποια ιεροπρεπή εκδήλωση. Έτρεξαν χαρούμενοι να μας βοηθήσουν να βγούμε στη στεριά. Στην απορία μας, γιατί και πώς έγινε αυτό, να συγκεντρωθούν και να μας υποδεχτούν, απάντησαν ότι ήξεραν πως θα πηγαίναμε. Μας είπαν: «Ένας δικός μας, ο Σμιρένικοφ, ένας άνθρωπος σαν χαζούλης, σαν αγαθός, σαν πλανεμένος, μας είπε ότι θα 'ρχόσασταν κι εμείς σας περιμέναμε, γιατί ό,τι μας λέει αυτός είναι σωστό.

[Agios_inokentios_paidia](#)

Μου γεννήθηκε η απορία: Πώς ήξερε ο Σμιρένικοφ

ότι θα πήγαινα;

Ζήτησα να τον γνωρίσω, να τον δω. Προτού προλάβουν να τον ειδοποιήσουν, ο Σμιρένικοφ ήρθε μόνος του.

- Έμαθα ότι θέλεις να με δεις κι ήρθα μόνος μου, μου είπε.

- Πώς ήξερες ότι σε ζήτησα; Και πώς ήξερες ότι θα ερχόμουν στο νησί σας;

- Οι φίλοι μου μου το είπαν.

- Και ποιοι είναι οι φίλοι σου;

- Είναι δυο καλοί άνθρωποι. Δύο λευκοί. Κατοικούν στα βουνά κι έρχονται από κει κάθε μέρα και με συναντούν.

[Αποστολή 02](#)

- Να, μου μαθαίνουν το καλό. Μου μαθαίνουν πώς να προσεύχομαι...

Image not found or type unknown

Στη συνέχεια έμαθα και

κατάλαβα ότι ο Σμιρένικοφ ήταν εντελώς αγράμματος. Αυτός όμως, και μόνον αυτός ήξερε τις προσευχές και το Ευαγγέλιο απ' έξω. «Από τη μέρα που βαπτίστηκα», μου είπε, «αυτοί οι δύο φίλοι μου ερχότανε κάθε μέρα και μου μαθαίνανε την αλήθεια της πίστης μας».

Από την περιγραφή που μου έκανε βεβαιώθηκα πως ο ένας «φίλος» του ήταν ο

αρχάγγελος Γαβριήλ κι άλλος κάποιος άγγελος επίσης. Του είπα ότι θα ήθελα να ανταμώσω τους φίλους του.

Την επόμενη φορά που ήρθε ο Σμιρένικοφ με βρήκε φοβισμένο. Σκεφτόμουν: «Ποιος είμαι εγώ που τόλμησα να ζητήσω να δω τους αγγέλους, με τόσο αμαρτωλή ψυχή;». Αλλά ο αγαθός Αλεούτιος μου είπε: «Οι φίλοι μου μου είπαν: Γιατί θέλει να μας δει; Αφού κι ο πατήρ Ιωάννης σας διδάσκει όσα και ό,τι σας λέμε κι εμείς».

Έτσι βεβαιώθηκα ότι ήμουν ανάξιος να δω αγγέλους, ενώ ο ταπεινός, απλός και αγαθός Αλεούτιος, ο Σμιρένικοφ, τους έβλεπε και τους συναναστρεφόταν ως λευκούς φίλους του...».

Ο άγιος Ινοκέντιος έφυγε από αυτόν τον κόσμο στις 31 Μαρτίου του 1879, ως μητροπολίτης Μόσχας.

Σ.Γ.Α.